

For det første ønsker forslagsstillerne en oprioritering af byggeri af handicapboliger, og ja, det gør Kristendemokraterne i allerhøjeste grad også. Der er stadig alt for mange unge handicappede, der befinder sig på plejehjem sammen med ældre, måske demente. For 2 år siden, da der blev behandlet et forslag i Folketingssalen om handicapboliger, kan jeg huske, at Scleroseforeningen vurderede, at der var 2.500 fysisk handicappede under 60 år, som bor på kommunale plejehjem for ældre.

Det er naturligvis uværdigt for handicappede, at de i mangel af bedre blot bliver placeret på et plejehjem sammen med mennesker, der måske enten er demente eller meget svage. Det er samtidig også urimeligt over for de svage ældre, der har behov for de plejeboliger, at pladsen optages af nogle, der overhovedet ikke hører til på de institutioner for ældre.

Vi er derfor glade for, at vi i fællesskab i satspuljen fik afsat 150 mio. kr. gange tre til byggeri af handicapboliger. Lad os nu håbe, at der langt om længe kommer gang i det byggeri til stor glæde for både de svage ældre og de yngre handicappede.

Vedrørende indførelse af byggestandarden DS 3028 kunne det naturligvis blive meget positivt for alle handicappede i Danmark, hvis den trinvis blev implementeret i bygningsreglementet.

Vi havde for nylig i udvalget besøg af en handicaporganisation, og vi fik præsenteret en lang række eksempler på tilfælde, hvor bygherrerne faktisk havde været meget positive og imødekommende i forhold til at gøre deres nybyggeri handicapvenligt fra starten. Men der var i alle tilfælde en lille hage ved eksemplerne. Der var i alle tilfælde nogle små fejl, der gjorde, at de handicappede alligevel ikke havde glæde af initiativerne på trods af de gode hensigter, som bygherrerne havde taget.

Et eksempel var, at toiletterne i en bygning var handicapvenlige, men så var dørene ind til selve bygningen eller dørene til toiletterne for smalle, eller også var der trapper op til toiletterne, så de slet ikke kunne komme derop, således at kørestolsbrugere alligevel ingen glæde havde af de her initiativer.

Det synes vi egentlig er trist. Endda rigtig trist. Den gode vilje var der faktisk hos bygherrerne. De havde også brugt mange penge på det, men de havde ikke lige haft den rigtige forståelse for, hvordan det sådan lige præcis skulle gøres. Så trods de gode hensigter og udgifterne

blev det alligevel fortsat ved med at være utilgængeligt for handicappede.

Kl. 20.20

I eftersommeren 2001 trådte byggestandarden »Tilgængelighed for Alle«, DS 3028 vedrørende tilgængelighed, i byggeri i kraft. B 115 indebærer et forslag om, at den byggestandard indarbejdes i byggelovgivningen, så de væsentligste krav indføres direkte i bygningsreglementet, og at standarden i øvrigt deles op i en obligatorisk del, hvor de nødvendige krav angives i detaljer, og en vejledende del, hvor de ønskelige krav angives.

Det ville være meget ønskeligt, at DS 3028 trinvis kunne implementeres i lovgivningen, og at man kunne begynde skridt for skridt at få reglerne implementeret. Det vil Kristendemokraterne i hvert fald rigtig gerne være med til at forhandle om.

Vedrørende tilgængeligheden på togstationer og andre kollektive trafikknudepunkter vil jeg gerne minde om, at i det nylig indgåede trafikforlig er der aftale om ombygning af togstationerne m.v., således at de bliver både mere tilgængelige for handicappede og i det hele taget bedre for alle passagerer. Det er vi selvfølgelig rigtig glade for at have været med til, men der kan selvfølgelig gøres meget mere på det område.

Kristendemokraterne har selv i flere omgange på vores eget finanslovsforslag afsat 100 mio. pr. år til at forbedre tilgængeligheden for handicappede i det offentlige rum. Kristendemokraterne mener, at uanset om man er fysisk eller psykisk handicappet, skal borgerne sikres muligheder for at deltage i samfundslivet på lige fod med ikkehandicappede.

Til sidst vil jeg sige, at på trods af at Kristendemokraterne faktisk er positivt indstillet over for disse forslag, må jeg til forslagsstillerne til B 103 sige, at der er nogle sætninger i bemærkningerne, som jeg faktisk må tage afstand fra. Det er en sætning, hvor der står:

»Hvis vi indretter samfundet på den rette måde, vil en stor del af denne gruppe kunne bidrage til samfundet i stedet for at blive en belastning for et kommende velfærdssamfund.«

Hermed siger forslagsstillerne faktisk, at hvis man ikke er i den kategori af borgere, der bidrager til samfundet, er man faktisk en belastning for et kommende velfærdssamfund. Den bemærkning må vi tage afstand fra, idet Kristendemokraterne og jeg mener, at alle mennesker har værdi i sig selv, enten de økonomisk bidrager til